

После одласка „људи суботе”, Јевреја, и садашњег егзодуса „људи недеље”, блискоисточних хришћана, арапском свету остаће само људи који празнују петком

Верски лидери ирачких и сиријских хришћана последњих дана говоре о „хуманитарној, културалној и историјској катастрофи”. Али велика трагедија њихових заједница представља кулминацију вишедеценијског процеса. Штавише, није реч само о Ираку и Сирији где припадници „Исламске државе” настављају брутално „верско чишћење”.

За бројне посматраче право питање одавно није да ли ће хришћани нестати с Блиског истока, већ када ће се то десити. Пре једног века чинили су петину становништва – данас их је само пет одсто. Иако најокрутнија, „Исламска држава” није једини велики непријатељ њиховог опстанка.

Најмоћнија хришћанска држава на свету је, напавши Ирак 2003. године, окинула серију крвавих догађаја који су кулминирали овог августа. Опседнут крајем света и Христовим „другим доласком”, председник Џорџ Буш, „поново рођени”, јеванђелистички хришћанин, игнорисао је сасвим предвидиве последице по хришћане у Египту, Сирији, Либану, Ираку, Палестини и Израелу.

Иако нису изложени насиљу с каквим се суочавају мањине на северу Ирака, хришћани напуштају Свету земљу притиснути економским тешкоћама, сталним растом исламског екстремизма и израелском окупацијом која дискриминише све Палестинце без обзира на то које су вероисповести.

